

то и сѣвернитѣ слоеве, отъ които тѣ се отдѣлили при поднеманieto на Балканския кряжъ. Тритѣ трѣвненски слоя се разработвали йоще отъ турцитѣ, прѣдъ послѣдната война, и въглищата биле отъ добро качество; но прѣвозванието имъ струвало много: до Търново и даже до Свищовъ на Дунава тѣ се прѣносвали съ биволски кола, а третата частъ на тоя пжтъ, която съставлява 50 километра, прѣминавали съ натоварени конѣ. Да продължаватъ по тоя начинъ било невъзможно и разработванието било оставено. Било открито, че има въглища тѣй сжщо около Троянъ и Бѣлоградчикъ. На юго-западъ, всичко на 20 километра отъ София, е откритъ третиченъ лигнитъ, отъ твърдѣ добро качество, който се простира до 90 квадратни километра. Тоя въглищенъ басейнъ (около Църкова) прѣдставлява, на-истина, твърдѣ цѣнно достояние за столицата, тѣй като дървата тамъ сж много скжпи и цѣнността имъ отъ година на година се увеличава. — Единъ тоннъ въглища струва въ София 24 лева; по въ една година вадятъ само 16,000 тонна. Освѣнъ това, прѣвозванието съ кола е много скжпо, и за доставянието на тоя горливъ материалъ трѣбовало би да се направи единъ малкъ тѣснолинейнъ желѣзенъ пжтъ. Може би ще направи това Грозевъ, българинъ прѣдприемачъ, на когото българското правителство е прѣдоставило разработванието на тѣзи въглища въ течение на петнадесетъ години.

Желѣзни руди се срѣщатъ на всѣкждѣ въ различнитѣ части на Балкана, но въ такива мѣста, щото въ настояще врѣме не може йоще да се извляче никаква полза. Въ Самоковъ добиватъ желѣзо, което по качество стои пд високо даже отъ шведското. Минерала се срѣща въ съвършенно особена форма. Сиенита, отъ който е образована планината Витоша, съдържа малки частички титаническо желѣзо. Дъждоветѣ, особено, топението на снѣга, увличатъ въ долинитѣ прѣстѣта, въ която желѣзоносния пѣськъ се отлага въ видъ на тънъкъ слой, отгдѣто се добива минерала чрѣзъ промивание. Той съдържа отъ 60 до 70 процента магнитно желѣзо. Когато на Витоша има